

عنوان مقاله:

تاراج آب دریاچه های ایران، نجات از خیال تا واقعیت، ایده ها و راهبردها (مطالعه موردی دریاچه ارومیه)

محل انتشار:

دومین همایش ملی بحران آب (تغییر اقلیم، آب و محیط زیست) (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

مهدی کماسی - استادیار گروه مهندسی عمران دانشگاه آیت الله العظمی بروجردی (ره)

خلاصه مقاله:

دریاچه ارومیه از دیر باز به واسطه وجود سیمای زیبا و ویژگی های فوق العاده زیست محیطی آن مورد توجه عموم بوده است، اما اکنون به دلیل وجود تهدیدات جدی پس از خشک شدن، محیط زیست منطقه را به چالش خواهد کشید. منابع تامین کننده آب دریاچه ارومیه را ۲۱ رودخانه دائمی، ۷ رودخانه فصلی، ۳۹ مسیل و چشمه های داخل دریاچه و بارش مستقیم به سطح دریاچه تشکیل می دهند. در حال حاضر سطح تراز دریاچه به ۱۲۰۷۰/۷۷ متر رسیده که در سال ۷۴ به میزان ۱۲۷۸/۴ متر بود و این کاهش در یک پروسه پانزده ساله اتفاق افتاده است. ستاد ملی دریاچه ارومیه نیاز اکولوژیک این دریاچه را بالغ بر ۳/۱ میلیارد متر مکعب تصویب نموده، اما متأسفانه عدم رعایت حق آب مصوب و عدم همکاری کشاورزان در جهت کاهش مصرف آب زراعی در اراضی کشاورزی، از عوامل تشدید کننده ی کاهش سطح تراز و کاهش مساحت دریاچه می باشد. در این مقاله سعی گردیده که راهکار های مختلف احیای دریاچه مورد واکاوی قرار گرفته و نقاط ضعف هر یک از دیدگاه تئوری، قابلیت اجرایی و بازدهی مورد بازبینی قرار بگیرد. امید است که این مقاله کمکی هر چند ناچیز در انجام رسالت علمی برای نجات دریاچه های کشور عزیزمان باشد.

کلمات کلیدی:

دریاچه ارومیه، مدیریت حوضه، احیای دریاچه، مشکلات زیست محیطی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/305857>

